

KRALJEVINA JUGOSLAVIJA

UPRAVA ZA ZAŠTITU

INDUSTRIJSKE SVOJINE

KLASA 21 (9)

IZDAN 1 NOVEMBRA 1938.

PATENTNI SPIS BR. 14318

N. V. Philips' Gloeilampenfabrieken, Eindhoven, Holandija.

Električna cev pražnjenja.

Prijava od 9 februara 1937.

Važi od 1 aprila 1938.

Naznačeno pravo prvenstva od 10 februara 1936 (Nemačka).

Ovaj se pronalazak odnosi na električnu cev pražnjenja sa jednom ili više elektroda ili drugih delova čija je površina snabdevena slojem ugljenika i na postupak za izradu elektrode za takvu cev.

Poznato je da se, radi pojačanja zračenja elektroda u električnim cevima pražnjenja, naročito anoda, te elektrode na svojoj površini prevlače nekim crnim slojem na pr. slojem ugljenika. Takođe je već predlagano da se sa tim elektrodama vežu određena tela na pr. tela za hlađenje pa da se i ta tela na svojoj površini snabdu nekim crnim slojem. I ako se ovakvim slojevima mogu postići dobri rezultati, i pak se u mnogim slučajevima nailazi na poteškoće zbog činjenice, što ove elektrode i ostala tela pri jakom usijavanju gube svoju crnu boju pa se smanjuje zračenje toplote.

Opiti koji smo izveli pokazali su da se ove smetnje mogu izazvati time, što se naročito za vreme usijavanja nanese ugljenik rastvori u materijalu osnove i da se ti nedostaci mogu ukloniti upotrebom cevi pražnjenja prema ovom pronalasku. Ove cevi pražnjenja sadrže jednu ili više elektroda ili i drugih tela koja su na svojoj površini bar delimično prevučene slojem ugljenika i kod kojih je između jezgrenog tela i ugljenika predviđen sloj materijala, koji nije obrazovan iz jezgrenog materijala, sa takvim svojstvima da on odlično prijanja na materijalu osnove i u kom se sloju ne rastvara nanese ugljenik. Shodno se u tu svrhu upotrebljavaju slojevi koji se sastoje od silikata ili n. pr. od jednog ili više oksida magnezijuma, berilijuma, aluminiu-

ma ili sličnog. Na ovaj se način dobija elektroda koja je prevučena slojem ugljenika a koja zadržava svoja svojstva u pogledu dobrog zračenja toplote pošto ne nastaje rastvaranje ugljenika u donjem sloju materijala.

Neka elektroda za električnu cev pražnjenja prema ovom pronalasku može se izraditi na sledeći način:

Na pr. polazi se sa anode koja se sastoji od nikla na koji se na pr. prskanjem nanese tanak sloj magnezijum-oksida pa se zapeče na donjem metalu (metal osnove). Ovaj se sloj na koj bilo poznati način snabde prevlakom od ugljenika. Elektroda tretirana na ovaj način može se zatim na uobičajni način ugraditi u krušku neke električne cevi pražnjenja.

Patentni zahtevi:

1) Električna cev pražnjenja sa jednom ili više elektroda ili drugih tela koja su bar delimično prevučena slojem ugljenika, naznačena time, što je između jezgrenog materijala i sloja ugljenika predviđen sloj materijala, koji nije obrazovan iz jezgrenog materijala, sa takvim svojstvima da on dobro prijanja uz donji (osnovi) metal a u njemu ne nastaje rastvaranje ugljenika pri usijavanju na visoku temperaturu.

2) Cev pražnjenja prema zahtevu 1, naznačena time, što se medusloj sastoji od jednog ili više oksida magnezijuma, berilijuma ili aluminijuma.

3) Postupak za izradu elektrode ili ne-

kog drugog tela za električnu cev pražnjenja pri čemu je to telo bar na jednom delu svoje površine snabdeveno slojem ugljenika, naznačen time, što se neko metal-

no telo prevuče slojem magnezium-oksida pa se taj sloj na telu zapeče i naposletku se na taj oksid nanese sloj ugljenika.

INDUSTRIJSKE SVOJINE

UPRAVA ZA ZAŠTITU

IZDAN 1. NOVEMBRA 1938.

KLASA 21 (9)

PATENTNI SPIS BR. 14318

N. V. Philips' Gloeilampenfabrieken, Eindhoven, Holandija.

Električna cev pražnjenja.

Važi od 1. aprila 1938.

Prijava od 9. februara 1937.

Naznačeno pravo prvinstva od 10. februara 1936 (Nemačka).

ma ili sličnog. Na ovaj se način dobija električna cev pražnjenja koja je prevučena slojem ugljenika a koja sadržava svoja svojstva u pogledu dobrog zračenja toplote pošto ne nastaje rastvaranje ugljenika u donjem sloju materijala.

Neka električna cev pražnjenja prema ovom pronalasku može se izraditi na sledeći način:

Na pr. polazi se sa anode koja se sastoji od nikla na koji se na pr. priskakanjem nanese tanak sloj magnezium-oksida pa se zapeče na donjem metalu (metalni osnovci). (Ovaj se sloj na koji bilo poznati način snabdeva prevlakom od ugljenika. Električna cev pražnjenja na ovaj način može se zadržati na uobičajeni način ugrađujući u krutinu neke električne cevi pražnjenja.

Patentni zahtevi:

1) Električna cev pražnjenja sa jednom ili više električnih ili drugih tela koja su bar delimično prevučena slojem ugljenika, naznačena time, što je između jezgrovog materijala i sloja ugljenika predviđen sloj materijala, koji nije obrazovan iz jezgrovog materijala, sa takvim svojstvima da on dobro prijanja uz donji (osnovni) metal a u njemu ne nastaje rastvaranje ugljenika pri usijavanju na visoku temperaturu.

2) Cev pražnjenja prema zahtevu 1. naznačena time, što se međusloj sastoji od jednog ili više oksida magnezijuma, berilijuma ili aluminijuma.

3) Postupak za izradu električne ili ne-

Ovaj se pronalazak odnosi na električnu cev pražnjenja sa jednom ili više električnih ili drugih delova čija je površina snabdevena slojem ugljenika i na postupak za izradu električne cevi.

Poznato je da se radi pojačanja zračenja električne i električnim cevima pražnjenja, naročito anode, te električne na svojoj površini prevlače nekim crnim slojem na pr. slojem ugljenika. Takođe je već predviđano da se sa tim električnim cevima za određena tela na pr. tela za hladjenje pa da se i ta tela na svojoj površini snabde nekim crnim slojem i ako se ovakvim slojevima mogu postići dobri rezultati, ipak se u mnogim slučajevima nailazi na poteškoće zbog činjenice, što ove električne i ostala tela pri jakom usijavanju rade svoju crnu boju pa se smanjuje zračenje toplote.

Opšti koji smo izveli pokazali su da se ove smetnje mogu izbeći time, što se naročito za vreme usijavanja nanese ugljenički rastvor u materijalu osnovci i da se u nedostatku mogućnosti ukinuti upotrebu cevi pražnjenja prema ovom pronalasku. Ove cevi pražnjenja sadrže jednu ili više električnih ili drugih tela koja su na svojoj površini bar delimično prevučena slojem ugljenika i kod kojih je između jezgrovog tela i ugljenika predviđen sloj materijala, koji nije obrazovan iz jezgrovog materijala, sa takvim svojstvima da on odlično prijanja na materijalu osnovci i u kom se sloj ne rastvara nanoseći ugljenik. Shodno se u svrhu upotrebljavaju slojevi koji se sastoje od silikata ili a. pr. od jednog ili više oksida magnezijuma, berilijuma, aluminijuma.